ADAM GNATOWSKI

Politechnika Częstochowska Instytut Przetwórstwa Polimerów i Zarządzania Produkcją Al. Armii Krajowej 19c, 42-200 Częstochowa e-mail: gnatowski@ipp.pcz.pl

Badania wpływu wygrzewania i starzenia promieniami UV na strukturę kompatybilizowanych mieszanin PP/PA 6

Streszczenie — Sporządzono mieszaniny polipropylenu (PP) z poliamidem 6 (PA 6) o składzie 30/70, 50/50 i 70/30 (% mas.), z dodatkiem poliwinylopirolidonu (PWP) jako kompatybilizatora. Próbki czystego PA 6, PP oraz wytworzonych mieszanin PA 6/PP poddano wygrzewaniu, starzeniu promieniami UV lub wygrzewaniu i starzeniu, oceniając wpływ tych procesów na krystaliczność i morfologię badanych polimerów. Na podstawie przebiegu krzywych DSC oraz obrazów uzyskanych za pomocą mikroskopu optycznego stwierdzono, że po wygrzewaniu i starzeniu UV nastąpił znaczny wzrost fazy krystalicznej we wszystkich przypadkach, natomiast zakres temperatury topnienia oraz stopień krystaliczności zmienił się w niewielkim stopniu. Stwierdzono też wzrost odporności próbek na starzenie świetlne po ich wstępnej obróbce cieplnej.

Słowa kluczowe: poliamid, polipropylen, poliwinylopirolidon, mieszaniny, starzenie UV, wygrzewanie, różnicowa kalorymetria skaningowa, mikroskopia optyczna.

STUDIES ON THE INFLUENCE OF SOAKING AND ULTRAVIOLET IRRADIATION AGEING ON THE STRUCTURE OF COMPATIBILIZED PP/PA 6 MIXTURES

Summary — The results of investigations on the crystallinity and structure of polypropylene, polyamide 6 and their mixtures have been presented. The mixtures prepared in compositions of 30, 50 and 70 wt. % of polypropylene in relation to the polyamide using polyvinylpyrrolidone (PVP) as compatibilizing agent. The influence of soaking, UV irradiation ageing or both on the crystallinity and structure on polypropylene and polyamide 6 virgin samples, as well as on their mixtures was determined. On the basis of obtained DSC curves and optical microscope images (Table 2, Figs. 1-10), it was concluded, that soaking and UV irradiation caused a significant increase of the crystallinity did not change significantly. An increase in the resistance to UV-induced ageing after preliminary soaking of the samples was also observed.

Keywords: polyamide, polypropylene, polyvinylpyrrolidone, mixtures, UV ageing, soaking, DSC, optical microscopy.

W ostatnim dwudziestoleciu dużym zainteresowaniem cieszą się mieszaniny polimerów stanowiące nową grupę materiałów o interesującej, niekiedy bardzo specyficznej charakterystyce. Intensywnie rozwijają się też metody modyfikacji konwencjonalnych polimerów prowadzące do uzyskania materiałów o specjalistycznych właściwościach.

W celu wytworzenia mieszaniny o widocznej modyfikacji w strukturze, wskazującej na zmiany właściwości składników, wykorzystuje się, przebiegające podczas mieszania, zjawisko tworzenia się określonej ilości związku pośredniego łączącego ze sobą makrocząsteczki mieszanych polimerów [1–3], którymi najczęściej są kopolimery szczepione lub blokowe. Zmianę w budowie chemicznej polimerów wyjściowych uzyskuje się podczas mieszania, dzięki użyciu kompatybilizatorów o odpowiedniej reaktywności [4–9]. Zastosowanie kompatybilizatorów sprzyja także tworzeniu się kopolimerów blokowych o strukturze zbliżonej do struktury polimerów wyjściowych. Powstające w taki sposób kopolimery stanowią układ, w którym różne fazy połączone są ze sobą, a wynikiem tego jest zauważalne zmniejszenie napięcia międzyfazowego w mieszaninie. Zmiany w budowie chemicznej polimerów wyjściowych zachodzą również po wprowadzeniu do mieszaniny, dodatkowo, m.in. małocząsteczkowych związków, takich jak: nadtlenki lub epoksydy [9–19].

W niniejszej pracy fizycznej modyfikacji poddano poliamid (PA 6) oraz polipropylen (PP) stosując poliwinylopirolidon (PWP), polimer amorficzny, zdolny do jonizacji i tworzenia kompleksów z przeniesieniem ładunku z wieloma związkami elektrofilowymi, a także z donorami protonów. Obecne w makrocząsteczkach PWP grupy – akceptory protonów – stwarzają prawdopodobieństwo powstawania międzycząsteczkowych wiązań wodorowych w mieszaninie z PA. W układzie PWP z polipropylenem przewiduje się pojawienie słabych oddziaływań hydrofobowych pomiędzy łańcuchem węglowodorowym PWP a łańcuchem PP [18–22].

W pracy przestawiono wyniki badań wpływu wygrzewania oraz starzenia promieniami UV próbek mieszanin PA 6/PP kompatybilizowanych za pomocą PWP, na ich strukturę i właściwości. Zakres prac badawczych obejmował: analizę termiczną (DSC) oraz badanie struktury nadcząsteczkowej. Wygrzewane polimery oraz ich mieszaniny zmieniają swoje właściwości i strukturę [20–23], co ma istotny wpływ również na przebieg procesu ich starzenia pod wpływem promieniowania UV. Planowany skład mieszaniny zależy w dużym stopniu od przewidywanych właściwości i czasu użytkowania wytworu a także odporności na degradację fotochemiczną.

CZĘŚĆ DOŚWIADCZALNA

Materiały

 Polipropylen o nazwie handlowej Malen PJ-400, produkowany przez Petrochemię Płock SA.

 Poliamid 6 o nazwie handlowej Tarnamid T-27 produkowany przez Zakłady Azotowe Tarnów.

- Poliwinylopirolidon o ciężarze cząsteczkowym 12 000 \pm 2500.

Przygotowanie próbek do badań

Do badań właściwości termicznych i struktury wykorzystano mieszaniny o składzie: PP30 %/PA70 %, PP50 %/PA50 %, PP70 %/PA30 % z udziałem poliwinylopirolidonu jako kompatyblilizatora w ilości 2 % mas. Poliamid i poliwinylopirolidon przed przetwarzaniem

Tabela	1.	Warunki wtryskiwania próbek mieszanin
Table 1.	In	jection molding parameters of the sample mixtures

	Przetwarzane tworzywo			
Parametry wtryskiwania	PP PP70 %/PA30 %	PA 6 PP50 %/PA50 %, PP30 %/PA70 %		
Temperatura dyszy, °C	230	245		
Temperatura formy, °C	80	80		
Ciśnienie wtrysku, MPa	70	100		
Ciśnienie docisku, MPa	35	45		
Czas docisku, s	20	5		
Czas chłodzenia, s	15	20		

suszono w suszarce Zelmet z komorą cieplną kc-100/200 w temp. 80 °C przez 12 h.

Wypraski uzyskiwano za pomocą wtryskarki Krauss Maffei KM65 — 160C1 ze ślimakiem o średnicy 30 mm i stosunku L/D = 23, trójstrefowym, o stałym skoku na całej długości oraz siłą zamykania formy 650 kN. Podstawowe warunki wtryskiwania próbek zestawiono w tabeli 1.

Wygrzewanie próbek

Wygrzewanie próbek prowadzono w komorze wyposażonej w termometr do rejestrowania zadanej wartości temperatury oraz autotransformator regulujący wartość napięcia układu grzejnego. Proces wygrzewania realizowano w temp. 170 °C – PA, 130 °C – PP, 140 °C – PP70 %/PA30 %, 150 °C – PP50 %/PA50 % i 160 °C – PP30 %/PA70 %; szybkość nagrzewania wynosiła 0,015 °C/s, czas wygrzewania 900 s na 1 mm grubości próbki, szybkość chłodzenia 0,010 °C/s [21–23].

Starzenie próbek

Proces starzenia promieniami UV prowadzono w komorze do badań przy użyciu jarznika rtęciowej wysokoprężnej lampy wyładowczej o mocy 0,125 kW. Czas starzenia w komorze równy 9,26 dni obliczono przyjmując całkowitą moc promieniowania słonecznego w ciągu roku równą 1000 kWh/m² [24, 25]. Czas ten odpowiadał okresowi 4 lat promieniowania słonecznego [26, 27].

Metody badań

— Strukturę nadcząsteczkową i krystaliczność sporządzonych mieszanin oceniano wykorzystując próbki otrzymane z rdzenia wyprasek wtryskowych. Masa próbek zawierała się w granicach 7—10 mg. Próbki odważano z dokładnością 0,01 mg, za pomocą wagi firmy Sartorius z wewnętrzną kalibracją i zamkniętym obszarem pomiarowym. Badania metodą DSC wykonano przy użyciu mikrokalorymetru skaningowego typu PC 200 firmy Netzsch. Krzywe DSC rejestrowano podczas ogrzewania próbek z szybkością 10 °C/min, w zakresie zmian temp. 20—250 °C.

Do wyznaczenia stopnia krystaliczności wykorzystano oprogramowanie urządzenia PC 200 Netzsch, umożliwiające badanie przebiegu topnienia próbki w zadanym przedziale temperatury oraz wyznaczenie pola powierzchni między krzywą termograficzną a linią podstawową w obszarze występowania refleksu endotermicznego.

- Strukturę morfologiczną obserwowano pod mikroskopem optycznym firmy Nikon Eclipse E 200. Do badań stosowano próbki o grubości 10–18 µm wycinane mikrotomem produkcji Thermo Electron Corporation z rdzenia próbek stosowanych do badań DSC.

WYNIKI BADAŃ I ICH OMÓWIENIE

Wielkości wyznaczone na podstawie zarejestrowanych krzywych termograficznych DSC zestawiono w tabeli 2.

Z analizy krzywych DSC wynika, że zarówno starzenie promieniami UV, jak i proces wygrzewania wywierają istotny wpływ na krystaliczność poliamidu 6, polipropylenu oraz ich mieszanin kompatybilizowanych PWP, przy czym od metody otrzymywania i historii termicznej próbek zależy ruchliwość segmentów makrocząsteczek, nukleacja, wzrost i orientacja krystalitów.

W wyniku poddawania polipropylenu, kolejno, procesom wygrzewania i starzenia odnotowano wzrost wartości energii pochłoniętej przez próbkę (rys. 1). Zarejestrowano wzrost entalpii topnienia oraz średniej temperatury topnienia krystalitów. Największą wartość entalpii topnienia (96,08 J/g) odnotowano w przypadku próbek poddanych wygrzewaniu i starzeniu UV a także próbek tylko wygrzewanych (88,89 J/g). Na skutek procesu wygrzewania i starzenia, a także samego starzenia pik endotermiczny nie zawężał się a zakres temperatury topnienia fazy krystalicznej praktycznie biorąc się nie zmieniał.

W przypadku próbek wykonanych z poliamidu 6, po wygrzewaniu zarejestrowano wyraźny wzrost fazy krystalicznej (rys. 2) i zwiększenie o 10 % wartości entalpii topnienia. W odniesieniu do próbek starzonych UV zarejestrowano nieznaczne podwyższenie stopnia krystaliczności o ok. 0,5 % a ani maksymalna temperatura topnie-

Mat	eriał polimerowy	Stopień krystaliczności, %	Zakres temperatury topnienia, °C	Temperatura topnienia, maksimum refleksu, °C
рр	przed wygrzewaniem	40,8	112,7-173,8	167,9
	wygrzewany	42,5	117,3-172,8	167,3
	starzony UV	39,4	113,9-172,2	167,5
	wygrzewany i starzony UV	46,1	116,5-171,9	166,5
РА	przed wygrzewaniem	29,8	219,2-227,7	224,0
	wygrzewany	39,0	213,7-227,4	224,0
	starzony UV	30,3	216,9-227,5	224,2
	wygrzewany i starzony UV	40,5	213,5-226,2	223,4
PP30 %/PA70 %		20.1	159,1-173,1	167,3
	przed wygrzewaniem	29,1	217,4-224,5	221,0
		265	176,0-187,5	182,5
	wygrzewany	26,5	217,6-225,7	222,2
		25,1	162,2-172,9	167,1
	starzony UV		218,0-223,6	220,6
		33,0	155,3-177,9	170,1
	wygrzewany i starzony UV		216,0-225,8	222,0
	name d automations	30,0	160,3-175,4	168,9
	przed wygrzewaniem		216,3-223,4	220,0
		26.0	178,3-187,1	182,7
PP50 %/PA50 %	wygrzewany	36,8	216,5-224,3	219,2
		24.2	161,2—174,4	168,5
	starzony UV	24,2	217,2-222,4	219,8
		21 5	157,5-177,3	171,5
	wygrzewany i starzony Uv	31,5	117,2-225,2	220,4
PP70 %/PA30 %		34,3	159,8-173,9	167,9
	przed wygrzewaniem		213,5-222,4	217,8
		07.7	159,5-175,5	170,3
	wygrzewany	37,7	206,2-223,1	211,4
		22.6	162,3-173,2	168,7
	starzony Uv	32,0	208,1-221,4	217,4
		38,5	163,4-180,9	173,5
	wygrzewany i starzony UV		217,8-220,4	214,2

T a b e l a 2. Wyniki badań otrzymanych próbek metodą DSC T a b l e 2. Results of DSC studies of the obtained samples

Rys. 1. *Termogramy DSC polipropylenu:* 1 – *PP,* 2 – *PP wy-grzewany,* 3 – *PP wygrzewany i starzony UV,* 4 – *PP starzo-ny UV*

Fig. 1. DSC thermograms of polypropylene: 1 - PP, 2 - PP after soaking, 3 - PP after soaking and UV radiation ageing, 4 - PP after UV irradiation ageing

Rys. 2. Termogramy DSC poliamidu: 1 — PA 6, 2 — PA 6 wygrzewany, 3 — PA 6 wygrzewany i starzony UV, 4 — PA 6 starzony UV

Fig. 2. DSC thermograms of polyamide: 1 - PA 6, 2 - PA 6after soaking, 3 - PA 6 after soaking and UV radiation ageing and 4 - PA 6 after UV irradiation ageing

Rys. 3. Termogramy DSC mieszaniny PP30 %/PA70 %: 1 — PP30 %/PA70 %, 2 — PP30 %/PA70 % wygrzewany, 3 — PP30 %/PA70 % wygrzewany i starzony UV, 4 — PP30 %/PA70 % starzony UV

Fig. 3. DSC thermograms of PP30 wt. % /PA70 wt. % mixture: 1 - PP30 wt. %/PA70 wt. %, 2 - PP30 wt. %/PA70 wt. % after soaking, 3 - PP30 wt. %/PA70 wt. % after soaking and UV radiation ageing and 4 - PP30 wt. %/PA70 wt. % after UV irradiation ageing

Rys. 4. Termogramy DSC mieszaniny PP50 %/PA50 %: 1 — PP50 %/PA50 %, 2 — PP50 %/PA50 % wygrzewany, 3 — PP50 %/PA50 % wygrzewany i starzony UV, 4 — PP50 %/PA50 % starzony UV

Fig. 4. DSC thermograms of PP50 wt.% /PA50 wt. % mixture: 1 - PP50 wt. %/PA50 wt. %, 2 - PP50 wt. %/PA50 wt. % after soaking, 3 - PP50 wt. %/PA50 wt. % after soaking and UV radiation ageing and 4 - PP50 wt. %/PA50 wt. % after UV irradiation ageing

nia ani też zakres temperatury topnienia nie uległy większym zmianom. Największą wartością entalpii topnienia (76,97 J/g) charakteryzowały się próbki PA 6 po procesach wygrzewania i starzenia UV.

Na podstawie termogramów DSC mieszaniny PP30 %/PA70 %, największą wartość stopnia krystaliczności można przypisać próbkom zarówno wygrzewanym, jak i starzonym UV (rys. 3). Podczas wygrzewania zachodzą w badanych materiałach polimerowych przemiany strukturalne i zmienia się ich skład fazowy. Zmniejszenie się udziału fazy amorficznej dowodzi, że następuje krystalizacja wtórna, podczas której udoskonala się struktura krystaliczna tworzywa, utworzona w procesie krystalizacji pierwotnej.

Rys. 5. Termogramy DSC mieszaniny PP70 %/PA30 %: 1 – PP70 %/PA30 %, 2 – PP70 %/PA30 % wygrzewany, 3 – PP70 %/PA30 % wygrzewany i starzony UV, 4 – PP70 %/PA30 % starzony UV

Fig. 5. DSC thermograms of PP70 wt. % /PA30 wt. % mixture: 1 – PP70 wt. %/PA30 wt. %, 2 – PP70 wt. %/PA30 wt. %after soaking, 3 – PP70 wt. %/PA30 wt. % after soaking and UV radiation ageing and 4 – PP70 wt. %/PA30 wt. % after UV irradiation ageing a)

c)

Rys. 6. Struktura obserwowana pod mikroskopem optycznym: a) PP, b) PP po wygrzewaniu, c) PP po starzeniu promieniami UV, d) PP po wygrzewaniu i starzeniu promieniami UV, powiększenie 400× Fig. 6. Structures observed on an optical microscope (400× magnification): a) PP, b) PP after soaking, c) PP after UV irradiation ageing, d) PP after soaking and UV irradiation ageing

Rys. 7. Struktura obserwowana pod mikroskopem optycznym: a) PA, b) PA po wygrzewaniu, c) PA po starzeniu promieniami UV, d) PA po wygrzewaniu i starzeniu promieniami UV, powiększenie 400× Fig. 7. Structures observed on an optical microscope (400× magnification): a) PA, b) PA after soaking, c) PA after UV irradiation ageing, d) PA after soaking and UV irradiation ageing

Rys. 8. Struktura obserwowana pod mikroskopem optycznym: a) PP30 %/PA70 %; b) PP30 %/PA70 %, po wygrzewaniu; c) PP30 %/PA70 %, po starzeniu promieniami UV; d) PP30 %/PA70 %, po wygrzewaniu i starzeniu promieniami UV, powiększenie 400×

Fig. 8. Structures observed on an optical microscope (400× magnification): a) PP30 wt. %/PA70 wt. %, b) PP30 wt. %/PA70 wt. % after soaking, c) PP30 wt. %/PA70 wt. % after UV irradiation ageing, d) PP30 wt. %/PA70 wt. % after soaking and UV irradiation ageing

Rys. 9. Struktura obserwowana pod mikroskopem optycznym: a) PP50 %/PA50 %; b) PP50 %/PA50 %, po wygrzewaniu; c) PP50 %/PA50 %, po starzeniu promieniami UV; d) PP50 %/PA50 %, po wygrzewaniu i starzeniu promieniami UV, powiększenie 400×

Fig. 9. Structures observed on an optical microscope (400× magnification): a) PP50 wt. %/PA50 wt. %, b) PP50 wt. %/PA50 wt. % after soaking, c) PP 50 wt. %/PA 50 wt. % after UV irradiation ageing, d) PP50 wt. %/PA50 wt. % after soaking and UV irradiation ageing

Rys. 10. Struktura obserwowana pod mikroskopem optycznym: a) PP70 %/PA30 %; b) PP70 %/PA30 %, po wygrzewaniu; c) PP70 %/PA30 %, po starzeniu promieniami UV; d) PP70 %/PA30 %, po wygrzewaniu i starzeniu promieniami UV, powiększenie 400×

Fig. 10. Structures observed on an optical microscope at a 400× magnification: a) PP70 wt. %/PA30 wt. %, b) PP70 wt. %/ PA30 wt. % after soaking, c) PP70 wt. %/PA30 wt. % after UV irradiation ageing, d) PP70 wt. %/PA30 wt. % after soaking and UV irradiation ageing

W mieszaninie PP30 %/PA70 % najmniejsza wartość stopnia krystaliczności dotyczyła próbek starzonych UV, zaś największa – próbek wygrzewanych (rys. 4). W przypadku mieszaniny PP70 %/PA30 % największą wartością stopnia krystaliczności charakteryzowały się próbki zarówno wygrzewane, jak i starzone UV, natomiast wartości stopnia krystaliczności pozostałych próbek tej mieszaniny niewiele się różniły (rys. 5). Również i zakres topnienia fazy krystalicznej wszystkich badanych próbek był podobny.

W wyniku obserwacji struktury próbek polipropylenu i poliamidu 6, za pomocą mikroskopu optycznego, po ich wygrzewaniu a także po wygrzewaniu i starzeniu, stwierdzono obecność zwiększonej ilości sferolitów (rys. 6, 7). W przypadku PP występują sferolity dobrze ukształtowane i o dużych wymiarach. Po wygrzewaniu struktura jest bardziej widoczna i uporządkowana (rys. 6b). Poliamid 6 charakteryzuje się strukturą drobnoziarnistą. Na skutek działania promieni UV nastąpiło zmniejszenie wymiarów elementów strukturalnych PA 6 (rys. 7c). Po procesach wygrzewania oraz wygrzewania i starzenia zaobserwowano istotny rozrost sferolitów (rys. 7d). Po wygrzewaniu obserwuje się bardziej wyraźne kształty sferolitów zarówno w próbce PP, jak i PA 6.

Podobnie zachowują się mieszaniny, przy czym zauważono wzrost wymiarów sferolitów w miarę zwiększania zawartości polipropylenu a zmniejszania udziału poliamidu w mieszaninie. Po starzeniu UV obserwuje się rozdrobnienie struktury badanych mieszanin. W przypadku mieszaniny PP30 %/PA70 % są widoczne zgrupowania sferolitów o większych wymiarach. W próbkach starzonych promieniami UV obszary tych zgrupowań są większe (rys. 8). Jak już wspomniano, w miarę zwiększania zawartości polipropylenu w mieszaninie (rys. 9, 10) stwierdzono intensywny rozrost sferolitów po procesie wygrzewania i mniejsze rozdrobnienie elementów strukturalnych po starzeniu UV.

WNIOSKI

Stwierdzono wyraźny wpływ wygrzewania oraz starzenia UV na krystaliczność i strukturę morfologiczną mieszanin PA 6/PP kompatybilizowanych PWP, przy czym stopień krystaliczności sporządzonych mieszanin zmienia się wraz z zawartością składników polimerowych. Podczas wygrzewania w badanych polimerach zachodzą przemiany strukturalne i zmienia się ich skład fazowy. Na podstawie przebiegu krzywych DSC próbek mieszanin po wygrzewaniu i starzeniu UV stwierdzono wzrost fazy krystalicznej zarówno polipropylenu jak i poliamidu 6, przy czym zakres temperatury topnienia nie ulegał większym zmianom. W mieszaninach starzonych promieniami UV nastąpił spadek stopnia krystaliczności oraz zmiana właściwości termicznych i struktury polimerów. Próbki starzone UV poddane uprzednio wygrzewaniu wykazują większą odporność na działanie promieniowania UV.

LITERATURA

- 1. Manning S. C., Moore R. B.: Polym. Eng. Sci. 1999, 39, 1921.
- Campoy J., Arribas J. M., Zaporta U. M.: *Eur. Polym. J.* 1995, 31, 475.
- 3. Pigłowski J. i in.: Polymer 2000, 41, 6813.
- 4. Tao Y., Mai K.: Eur. Polym. J. 2007, 43, 3538.
- 5. Wang D., Xie X.: Polymer 2006, 47, 7859.
- 6. Morawiec J. i in.: *Polimery* 2004, 49, 52.
- 7. Chow W. i in.: Polymer 2003, 44, 42.
- 8. Charoen N. i in.: Polym. Test. 2006, 25, 413.
- 9. Szymczyk A. i in.: *Polimery* 1999, 44, 30.
- 10. Gnatowski A., Koszkul J.: J. Mater. Process. Technol. 2006, 175, 212.
- 11. González J. i in.: Polym. Degrad. Stab. 2000, 68, 9.
- 12. Gnatowski A., Koszkul J.: J. Mater. Process. Technol. 2005, 162–163, 52.

- Pohl D., Newman S.: "Polimiernyje smiesi", Mir, Moskwa 1981.
- Sikora R.: "Tworzywa wielkocząsteczkowe. Rodzaje, właściwości i struktura", Wydawnictwo Politechniki Lubelskiej, Lublin 1991.
- Żuchowska D.: "Polimery konstrukcyjne", WNT, Warszawa 2000.
- 16. Kelar K.: "Modyfikacja polimerów", Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 1992.
- 17. Buckton G. i in.: Int. J. Pharm. 2006, 312, 61.
- 18. Cyntia A. i in.: Pharm. Res. 1990, 7, 654.
- 19. Menyhárd A., Varga J.: Eur. Polym. J. 2006, 42, 3257.
- 20. Gnatowski A.: J. Polym. Eng. 2007, 27, 507.
- 21. Koszkul J.: Polimery 1999, 44, 255.
- 22. Fouda I. M., Oraby A. H.: Polym. Test. 1999, 18, 235.
- 23. Gnatowski A., Koszkul J.: J. Polym. Eng. 2005, 25, 149.
- 24. El-Nouby M., El Shazly M.: Atmos. Environ. 2007, 41, 4856.
- 25. Medhaug I., Olseth J., Reuder J.: J. Photochem. Photobiol. B: Biology 2009, 96, 232.
- 26. Joăo F. i in.: Appl. Energy 2009, 86, 299.
- 27. Samy A.: Energy Convers. Manag. 2008, 49, 2384.

Otrzymano 14 IX 2009 r.